

QUÈ ENTENEM PER JOC?

El que els nens en diuen joc?

Allò que els diverteix?

Cal que hagi estat escollit lliurement?

Tots els jocs tenen unes normes?

Hi ha algú que guanya i algú que perd?

S'han inventat per a passar-s'ho bé?

Si serveixen per a aprendre, ja no són jocs?

TIPUS DE JOCS

Podem considerar molts tipus diferents de jocs. Sense intentar classificar-los podem pensar en :

- el joc simbòlic, d'imitació de la vida dels adults, mol propi dels petit...("jugar a pares i mares, a cuinar, a botigues, diverses segons el que venem,
- de carreres (que malauradament anem perdent avui)
- jocs esportius
- jocs de pati, amb objectes gegants i jocs de pati sense res.
- d'interior, de tauler, amb gran diversitat de normes, de "tabletes"
- d'interpretació de normes donades amb símbols....
- de robòtica
- segons la seva durada jocs curts o llargs, ... etc...

OBJECTIUS:

Tots els jocs, tenen l' objectiu general, i prioritari d'educar la sociabilitat dels nens i nenes.

Penso que aquest objectiu fa del joc una activitat prioritària a l'escola, a condició que hi estiguem presents els mestres, que hi creguem i que ens proposem que els nens descobreixin les seves possibilitats i els seus límits.

Després cada mestre hauria de ser capaç de formular-se algun altre objectiu específic per cadascun dels jocs de diferent tipus que practiquem a l'escola.

El tipus més adequat de joc, o fins i tot possible, depèn de l'edat dels que han de practicar-lo.

Alguna anècdota.

RELACIÓ AMB ALTRES APRENTATGES

Els jocs tenen relació amb gairebé tots els aprenentatges que practiquem a l'escola i això els converteix amb una matèria prioritària, digna de gran atenció per part dels mestres.

I així, ja des del meu punt de vista específic, jo crec que tots els jocs tenen un component matemàtic, però estic igualment convençuda que les matemàtiques no són un joc.

I també crec que mai no és positiu, o sigui no és favorable pels nens i nenes confondre algunes coses.

Intervencions personals en aquest sentit, i una mica de diàleg.

M. Antònia Canals. Girona 6 d'Octubre del 2015